

татъ, съ никакви почести не могатъ мя на-
кара да ида за мъжъ за не милъ.

Чевръста.

Каквото е писано, таквози ще стане ка-
зва пословицата.

Рискалова.

Ахъ видися, чи е тай,—слушай (*пбе*):

Измѣни ми мойтъ славякъ
Излѣга ми мойтъ глѣбъ
Измѣни ми мой гласистый
Измѣни, измѣни, измѣни,
Измѣни, измѣни, измѣни.
Забрави той любовь и младость
И отъфрѣкна далечъ отъ меня
Загубихъ азъ сосъ него радость,
Не ми е мила ноць есенна
Сега ще е той въ злакъ ливады
Въ градины веселы за меня
На около дѣца му млади
А подь рѣка му тя Нѣмкиня
Ахъ! веселися той и пѣй
И веселися той и пѣй!
Пакъ азъ завиивамъ тукъ сама
Не смѣя да идиъ при него
Наречено ми тукъ една
Азъ да сидя. Тамъ нѣма никой,
Да ми увиди и приѣми
Да ми увиди и приѣми.
Не могъ азъ сега да фрѣкна
И чакъ при него да си кацна
И за това сега съмъ длѣжна
И да сидя азъ и да плача
И сосъ журба дени да влача